

כשנשאל אם יבדוק בעיות אלה עכשיו, ענה: "איני חושב שזה הוגן מצד שר להשיב על שאלה זו... הממשלה היא קולקטיב, ומי שמשתתף בו לא צריך להבליט את דעתו שלו".

בעיקר כשמדובר בתקנה המעוררת לחלחלה כה רבה, עד כדי כך ששום שר בישראל אינו מעז לומר בגלוי במוחו של מי היא גולדה.

מפלגות

רוח שטות בהנהלה

דבר אחד כאב למנחם בגין יותר מכל: מסע ההשמצה שהתנהל נגדו על כי אינו מופיע לאירועי מוסדות התנועה ומטיל עליהם חרם. הסיבה האמיתית להעדרו של בגין מכל הסכמים: בתו, שנישאה לא מכבר, חולה מאד. הבת, שמסקלה ירד כתוצאה מן המחלה עד מ' תחת ל-40 קילו, מ' אושפזת בבית-חולים ירושלמי, ובגין מבי' לה את זמנו לידה. דוברי האופוזיציה, שהפיצו בשקידה את הידיעות על העדרותו ההפגנות של בגין מכל הסכמים, ידעו היטב את הסיבה הזאת. בכל זאת המ' שיכו בהשמצה, דא' גו לפרסומה התכופ בציטונים.

מרדור

היה זה סימן נוסף למעמקי השינוא ה' אישית שאלהים התדרדרו העניינים בחרות. היה זה גם שלב נוסף במאמצי ההסברה ויחסיה הציבורי, שהביאו לכך שכישלוננו של שמאל תמיר ייראה, כלפי חוץ כניצחון. **התכסיס.** להיות רק אחד משמונה חברי הנהלת תנועת החרות. הוא שאף להיות יו"ר ההנהלה, ולא סתם יו"ר, אלא נבחר אישית עלידי הוועידה כולה. בכך שאף תמיר להגיע לדרגת האיש מספר שנים בחרות. זו הייתה משמעות הקנוניות בוועידת חרות הסוערת. אבל ההר הוליד עכבר.

ההנהלה הצטמצמה מ-21 חברים מן ה' שורה הראשונה וירדה לשמונה חברים. בחלקם בלתי יד' עים. היה זה התכ' סיס של הנהגת ה' רות. הם נתנו ל' תמיר ייצוג בהנהלה, אך רוקנו את המו' סד מתוכנו. כל עתיד הקרוב, כל עוד ת' מיר יהיה חבר הני' הלת חרות, תיפולנה ההכרעות החשובות בדיונים של הסיעה בכנסת. שהיא הלשכה הפוליטית למעשה. אם בהנהלת חרות יש לתמיר—שוסטק שלוש נציגים מתוך שמונה, הרי שבסיעה בכנסת הוא מבודד כמעט לגמרי.

שוסטק

הגנזיה. כיצד הצליח תמיר להפוך כישלון כה מוחץ לניצחון? בעיקר בעזרת מנגנון יחסייה הציבורי אותו הפעיל בשקידה רבה. עיתונאים שנישו בשבועות האחרונים לכתוב על המתרחש בחרות, זכו לפניות ידידותיות מצד אנשי-תמיר. אלה שלא נענו — עמדו במצב קשה.

תומכי תמיר לא היססו לפנות אל עורך העיתון ולפגוע במעמדו של הכתב הסורי. בבטאונה של חרות עצמה, היום הביאו אנשי תמיר לגינויים של מאמרים בלתי רצויים. גם יוחנן באור, שכבודו ובעצמו, נאלץ לשנות מאמר נגד תמיר, ולהפכו למאמר פשרני.

שם המאמר היה "אופוזיציות?" במקורו היה זה מאמר שגולל את כל פרשת ה' לחצים שתמיר הפעיל כדי להיבחר להנהלה. לחץ נוסף של תמיר הצליח לשנות את צורתו וסיגנונו של המאמר.

הכתובות. לעומת גניית המאמרים נגד תמיר, התפרסמו דווקא בהרחבה המאמרים בערו. תומכיו לא הסתפקו בזה. מתב למערכת הארץ, תחום בידי ש. רוננבאום, הגדיר הכתוב את בגין ואנשיו כקבוצה מסוכנת. כאשר ברוו במערכת הארץ, התברר שהכתובות שמסר השולח זהה עם כתבתי

העם

הסתייגות הנוחלות

לפני שש שנים הפך צעיר ירושלמי אלמוני לגיבור אורח. שמו חי חסידות, והוא עבד או כפקיד במשרד המשפטים. הודות לו נחשפה קנונייה מבישה: הת' כתבות בין משרד המשפטים לבין המשטרה, על הדרך בה יש ללכת כדי להבטיח ש' משפטו של המפכ"ל לשעבר יחזקאל סהר יהפוך לבדיחה מבויימת.

חסידות הביא לפירסום המכתבים, ו' הקנונייה התפוצצה. אנשי הפרקליטות ו' המשטרה נאלצו לנהל את התביעה במלוא ההקפדה, ויחזקאל סהר הוקע סופית כי שקר.

בשביל חלקו בפרשה, קיבל חי חסידות אותה צטיינות מיוחדת: חודשים מאסר. כי קושרי המזימה החליטו ללמד אורחים אחרים, בעלי מושגים תמימים על חובתם האורחית, לקח. הם שלפו אחד מסעיפו של חוק בטחון המדינה, העמידו לפיו את חסידות למשפט, והביאו למאסרו.

השאייר את החושך. השבוע שבה ממשלת ישראל לדון באותו סעיף של חוק זה.

אורחים תמימים מאד יכלו לקחת, כי ההתעניינות תחוק את זכותו של האורח לדעת מה נעשה במדינתו. שכן לפני חודש בלבד, למשל, חתם נשיא ארצות-הברית על חוק, המחייב כל פקיד ממשלתי למסור לכל אורח כל אינפורמציה הדרושה לו, בתנאי שזו אינה מסתגת כבטחונות וסודיות. ממשלת ישראל התעלמה מהדוגמה הזאת. אמריקאית: התיקון שהיא עיבדה לאותו סעיף-השתקה נועד להחמיר, לא להקל. מעתה לא רק פקיד ממשלתי צפוי למאסר בשל מסירת אינפורמציה (אפילו מספר ה' טלפון של המזנון במשרד); מבלי להיות "מוסמך" לכך. גם פקיד העוזב את שירות המדינה יהיה חייב לסתום את פיו. הוא יהיה צפוי למאסר אם יספר דבר שנוגע לו תוך כדי עבודתו בשירות הממשלה — אפילו אם אין לגילוייו שום ערך בטחוני או צבאי.

את התיקון להחמרה זו סיפק איסר הראל, כאשר איים לפתוח במערכת-גילויים נגד לוי אשכול.

כך הסתבר, שדווקא אותם אורחים תמימים, שדרשו כי איסר הקטן יסתום את פיו, גרמו לתוצאה הפוכה מזו שהם ייחלו לה: מעתה לא יוכל איש לגלות דבר מהנעשה בחדרי השלטון. האורח יצטרך להלך בחשיכה, וכל מי שיאיר לו פינה — ייחשב לפוגע בבטחון המדינה.

הממשלה

התקנה היתומה

על אופיית המוזיז של התקנה החדשה, האוסרת כל פירסום הנוגע לשיבויות ועזרת השרים לענייני בטחון, העידה כבר העובדה שראשיה-הממשלה לוי אשכול היסס להגן עליה בלהט בפני עורכי עיתונים יומיים (העולם-זהה 1508).

באחת ההודומניות ניסה אשכול להרגיעם, הבטיח להם כי ממילא לא תופעל התקנה נגדם. כשהציעו לו לבטלה, התנצל באומרו שלא יוכל לשים את עצמו שוב ללעג, ברומו על מה שקרה כבר בעבר עם חוק לשון הרע.

השבוע התברר כי גם שרי-המשפטים אינו לוקח על עצמו את האחריות לתקנה האנטי-דימוקרטית החדשה.

הא לספר לאף אחד. בראיון עם שניים מכתביו של הארץ — עמוס אילון וד"ר אמנון רובינשטיין — עורר השר עצמו את השאלה, "האם זה נכון להסתמך דווקא על סעיף חמור זה, שעליו הסתמכו, במקום על סעיף אחר, יותר נוח".

המראיינים הבינו את הרמז, שאלו את השר יעקוב שמשון שפירא, האם הביע דעת זו בישיבות הממשלה. השיב השי: "אחד הדברים שאני כחבר הממשלה מחוייב ל' עשותו, הוא שלא לספר לאף אחד מה הן הידיעות שאני מביע בישיבות הממשלה".

בהמשך הראיון העיר שפירא כי ייתכן שי' קולידעת נוסף בנוגע לחומרת התקנה, וכי הוא עצמו אינו גורס עונש של חמש-עשרה שנות מאסר על מי שעובר עליה. מלבד זאת הודה בפני מראייניו, כי לא ביקר את מיכלול הכיעות הקשורות בתקנה החדשה.

ייתכן שתועלה הצעה, שיגאל אלון יתחלף עם משה כרמל במשרדים הממשלתיים: אלון יהיה שר התחבורה, כרמל שר העבודה. צעד זה יהיה אחד הביטויים של המשבר הפוקד את אלון, ביחסיו עם הנהגת מפלגתו. ייתכן שהוא עצמו יציע את החילופין, אף כי משרד העבודה חשוב הרבה יותר ממשרד התחבורה במערכות השלטון. הסיבה: עיקר התנגדות חברי-המפלגה מופנית לתוכניותיו ולהצעותיו בשטח הכלכלי ובשטח העבודה. שטח זה לא יהיה נתון ב' ידיו, אם יעבור למשרד התחבורה.

כרמל

אבל יחד עם זאת הוא ימשיך לכהן בממשלה ובהנהגת המפלגה.

רפ"י תחפש דרך להסי' תייג מן השמועות המופי' צות כאילו הוא משליכה את יחבה על שמואל תמיר כמקשר בינה לבין גח"ל. ה' מקור הבלעדי של שמועות אלה הוא הגוש האופוזיציוני בחרות, למען מסרות פנימיות. רפ"י תבהיר כי מ' מבחינה אין שום הבדל בין בגין ותמיר, וכי מנוי וגמור עימה לחלו' טין להופיע בבחירות הבאות ברשימה עצמאית. הסיכויים להקמת גוש גח"ל—

קרוב לוודאי כי הכנסת תכניס שינויים בתיקון חוק הגנת-הדיר. לפי הצעת-התיקון המקורית של הממשלה, היה על הדיירים, ששילמו דמי-מפתח, לשלם רק חצי העלאת שכר-הדירה במשך 10 שנים מאז התשלום. אחרי הוויכוח בכנסת, נוסה הממשלה להסכים להארכת תקופה זו. התיקון הצפוי: הדיירים ישלמו את חצי העלאת במשך 12 שנים אחרי תשלום דמי-המפתח.

איסר הראל ישוב לחדשות. למרות שהצעת תיקון חוק בטחון המדינה באה בפירוש כדי לאלצו לסתום את פיו, יש להניח שהוא לא ישתוק. במערכה זו לא יהיה מבודד, אלא יוכל לסמוך על תמיכתה הגלויה של גולדה מאיר, אשר ייתכן שתביא את העניין להכרעה מפלגתית, בצמרת מפא"י. שם, כפי הנראה, מובטח לה רוב נגד אשכול, הרוצה להשתיק את הראל.

הראל

סערת רוחות תפרוץ בקרב חלק מעסקני אחדות העבודה, אחרי שיתברר לי' הם כי המפלגה אירגנה טיול לחו"ל לכמה עסקנים אחי' רים. המדובר בטיול העומד להתב' צע בעוד ימים ספורים, ושיכלול עסקנים הפעילים בעיקר באיגוד פו' עלי הבניין. עזרת המפלגה מתבטאת במענקים כספיים המועטים כהלוואות לזמן ארוך. כמה חברים מתכוונים לעורר את השאלה במוסדות המפל' גה, והם יתבעו הסבר למקור הכסף. אחת הגירסות הקהלכות במפלגה: הכסף בא מקרנות המערך, ונועד להשפיע על חברי אחדות-העבודה בכיוון איחוד עם מפא"י.

ייתכן שברויטניה תבטל, תוך חצי שנה, את הצורך בקבי' לת אשרת-כניסה לאזרחים ישראלים. דבר זה מותנה, כפי הנראה, בהבטחות של ממשלת ישראל, כי להבא יוקדש יותר במתן דרכונים ישראלים. טענה בריטית, שלא נמסרה עד כה לפירסום: הדרכון הישראלי מוענק בקלות מופרזת, מבלי שייעשה ניסיון לברר מה טיבו של האיש הנוסע בעזרתו לרחבי העולם.

יגברו הלחצים בצמרת מפא"י, לקבוע שרי-משטרה חדש, במקומו של השר בכור שלום שיטרי. העקרון שכבר התקבל: המחליף יהיה אף הוא בן עדות המזרח. עד כה מוצעים שלוש מועמדים מ' שיים: יועץ ראש הממשלה לענייני הערבים, שמואל טולדאנו, ראש עיר' יית בארישבע אליהו נאוי, פרקליט מחוז חיפה והצפון יוסף בהלול.

נקודה מעניינת, הנוג' עת לזכויותיהם של אסירים, תובא להכרעת בית-המשפט העליון, אחרי הפגרה. הדבר ייעשה כתוצאה מבקשת צירעל-נאני, אותה הגיש "האדם השלישי" לבית' המשפט. הוא רצה לדעת מדוע לא תרשה לו הנהלת בתי-הסוהר להמ' ש' ולקבל בבית-הכלא את העולם הזה, עליו הוא מנוי. השופט חיים כהן, שנעתר לבקשה זו, הרחיב את תחולתה, וציווה על הנהלת שרות בתי-הסוהר שתנמק מדוע לא תספק — על חשבונה היא — כל עתון המופיע בישראל, שהאסיר מבקש לקבלו.

נאוי